

■ Előkészítési hibák ■ Túlérzékeny központ?

Átkapcsolás zökkenőkkel

A makkosházi körüti új telefonközpont üzembe helyezése nem ment egészen simán. A decemberi átadási ünnepségen elhangzott ígéretekkel már az első napokban sem sikerült minden teljesíteni, és a működés második hónapja után is érezhető különféle zavarok. Engedi Antal, a Szegedi Távközlési Igazgatóság üzemviteli igazgatóhelyettesét az eddigi tapasztalatokról kérdeztük.

■ Megtélés szerint hogyan sikerült az új központ indulása?

– Sajnos, a régi előfizetők vonalainak áterhelése, valamint az újak üzembe helyezése nem ment zökkenők nélkül. Fölborította a tervezett menetrendet, hogy egy külső kivitelezőnk nem készült el a rá bízott hálózatépítéssel. Így aztán az ígért néhány napos átkapcsolás több hétig is lezuhodott.

■ Az új telefonközpont beavatója a hozzá fűzött reményeket?

– A Siemens-technikával nem volt baj. Tapasztaltuk viszont, hogy az új berendezés jóval érzékenyebb, mint a régi volt. Ha nem megfelelő a vonalminőség, vagy szigetelési hibát észlel, akkor automatikusan kikapcsolódnak bizonyos mechanizmusok, s ez akadályozza a hívásokat.

■ Mit tudnak tenni a hibák elhárítása érdekében?

– Már kezdettől vizsgálóbizottság figyeli a rendszert, folyamatosan keressük a hibaforrásokat, és elvégezzük a szükséges javításokat is. Tudjuk, hogy még mindig jelentkezők a vonalvezetések, aminek következtében nem a hívott készülék csöng. Ennek viszont többnyire éppen a telefonkészülék az oka – ha ilyet találunk, új készülékre cseréljük.

Nyilas Péter

■ Gyakran kiabálni kell, hogy a felek megértsék egymást, ezen felül még recsegés is zavarja a beszélgetést. Ennek mi az oka?

– Bizonyos készülékcsaládok, vagy alközpont-típusok nincsenek kellő összhangban a központtal. Már dolgozunk a megoldáson: az alközpont átigazításával, vagy az új TPV-központ nagyobb áramerősségre kapcsolásával segíthetünk ezen a bajon.

■ Többen kifogásolták, hogy a Matáv a szerződésben foglaltakon felül még ráfizetést kér az új előfizetőktől. Miért?

– Inkább kertvárosi, családi házas beépítésű területen fordult elő, hogy az előzetes kalkulációt meghaladó költségek merültek föl. Mi részletesen megállapított, minden munafazist külön kezelő elszámolással dolgozunk, így előfizetőink előtt is igazolni tudjuk a költségek valóságát. Mindemellett igyekszünk minden vitás kérdést megegyezés útján rendezni.

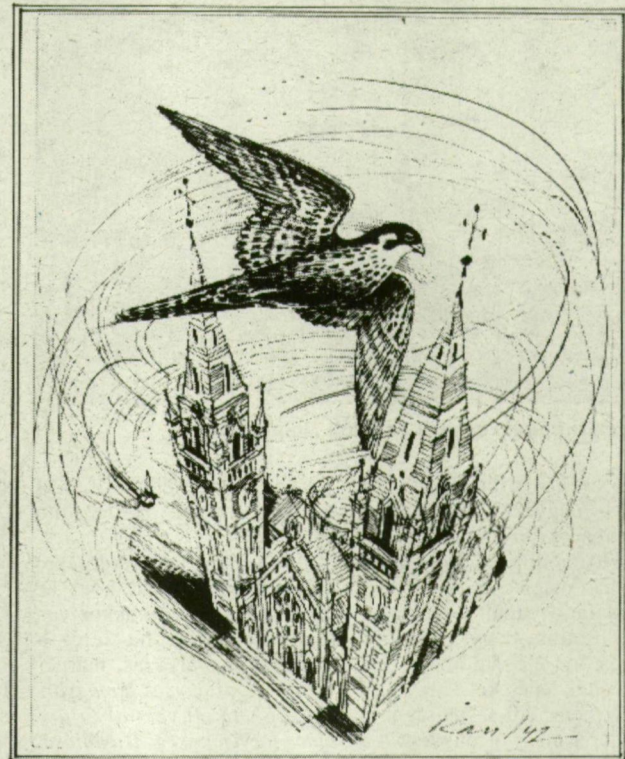
■ Az is sokakat bosszant, hogy évek óta várakoznak telefonra, most mégis azokhoz kötik be a vonalat, akik esetleg csak néhány hónapja adták be az igénylésüket. Arról nem is beszélve, hogy „levegőben lóg” a bekötési díj emelése...

– Az új előfizetők bekapcsolása technikai okokból területi elv szerint történik, ezért csakugyan előfordul, hogy a város más részein lakók hátrányosabb helyzetbe kerülnek. De gyors ütemben folytatjuk a további bekapcsolásokat is, amelyeknek előfeltétele az idő- és munkaigényes hálózatépítés. A bekapcsolási díj emelkedésétől viszont egyelőre nem kell félni: a fejlesztési hozzájárulás összegének meghatározása a kormány hatásköre, s tudomásom szerint ezt pillanatnyilag nem tartják napirenden.

■ A dóm város felőli tornyán, ahol hiányzik a kőgömb, négy esztendeje telente viszatér, s itt él egy vándorsólyom. Szeptember végén érkezik s március elejéig marad nálunk a messzi észak vándora, a szegedi galambok tizedelője, városunk téli madárvezetessége.

Sólyom a nagyvárosban, egyedi dolog, de nem ritkaság. Az 1960-as években a Szent István téri víztorny parkányzatán üldögélt egy tojó. S a kölni vasútállomáson nézelődve vonatablakból az ottani dóm csipkészetén üldögélő vándorsólymot figyeltem 1990 telén. Mégis más ez az évről évre visszatérő, szögedi fogadalmi sólyma... Ha majd igen öreg leszek, alighanem azt fogom mondani, nincs is ornitológia, csak a madár és az ember végtelen harmóniája! Mert ezt tapasztaltam a fogadalmi templom sólymát szemlélő embereknél is. Reggel korán, az egyetem kollégiumának lakói közül ketten-hárman távcsővel szemlélik a reggeliző madarat. Napközben Ozorai Pipó tiszteletremélt szobránál lesben álló tanárjelöltek auspiciumoznak, s sokan és sokszor állnak városlakók égbekapaszkodó pillantással a dóm tornyai alatt.

Szeged sólyma...

Lesik a tolláskodó, pihenő sólymot.

Ha hajdan Árpád népéből való pusztai embört megkérdezték származásáról, belekezdett egy mondába, az

Árpádok ősapjáról, a turulról, avillámroptú vadászsólymáról... Persze ezek ismerete ma már elfakult, sokan alig tudják őstörténetünk e csodálatos világát... de mégis, vala-

mi múlt és ma harmóniája ötvöződik Kass János dóm sólyma ihlette grafikáján is. S most, mikor egy tél után sólymunk visszakészül északi költőházába... búcsúzzunk tőle. Egy messzi letűnt világ ezernyi foszlánya kavarg az emberben. Színes képdarabkák villognak körül, s a mitológiai történetek fonala lassan körbefonódik. Messzi ősfolyók és a barna Tisza, régi békés utak és napkeleti vad viharok, rabló pásztorok..., mint eleink fejében, minden együtt hullámszik: a szagok és vizek árja, a fejedelem intése, riadt állatok bégetése, vadlovak dobogása, és a szeder őszi íze. A város sólyma gondolatot ad, segít meglátni a teremtő gesztust őseinkben. Ezernyi kérdés, ugyanannyi felelet. Mi tettünk nekik a sólyomban? Miért lett a mi, a magyarság toteme, miért genetikai ősapánk? De mindahány gondolatnál az ember egyik leg-sajátabb emberi lényegéhez lyukadunk ki; hogy dicséretet és köszönetet mondjunk messzi őseinknek teremtő gesztusukért, s megkérdezzem magunktól, utódaiktól, hogy teszünk-e hasonlót...

Csizmazia György

Alkuszegő sztrájk után

Levonult a közlekedésiek sztrájkhulláma. Szegeden újra járnak a trolik, csikorognak a villamoskerekek. És mintha a munkabeszüntetésben is csikorgott volna valami...

Az SZKV munkaügyi bírósághoz fordult, amely kimondta, a sztrájk jogellenes volt. Miért? Az indoklás igen terjedelmes, de a lényeg a következő. A kényszerpihenőt megelőzően egyeztetés történt a vállalat és a munkástanács között. Született egy megállapodás, amely szerint a sztrájk idején sem áll meg az élet, a szolgáltatást egy bizonyos szinten garantálják. Nos, ezt a megállapodást rugták fel egyoldalúan.

A kiesett napokra munkabér nem jár. Állítólag a munkástanácsok szövetsége fizeti ki azt. A vállalat vezetése mérlegelheti, hogy a jogellenesen sztrájkolókkal szemben alkalmaz-e szankciókat. Elméletileg fel is mondhat a dolgozóknak.

A munkaügyi bíróság ítélete ellen 15 napon belül fellebezhetnek. A hírek szerint az SZKV munkástanácsa ezt meg is teszi. És akkor: folytatás a megyei bíróságon.

v.f.s.

■ Bryan Montgomery adományából Kortárs angol posztmodern képek

Amikor Bryan Montgomery, londoni műgyűjtő, a Szépművészeti Múzeumban járt, meglepődeve tapasztalta, hogy meglehetősen foghíjas a posztmodern kollektív. Ennek az lett a következménye, hogy hamarosan, körülbelül 170 képet ajándékozott a Szépművészeti Múzeumnak. Ebből az adományból közel 30 munkát válogattak ki, amelyek a Móra Ferenc Múzeum II. emeleti kiállítóterében rendezett kiállításon szerepelnek. A kiállítást ma délután 5 órakor Kass János grafikusművész nyitja meg.

A képek a kortárs angol posztmodern művészetet reprezentálják. Közülük néhány név: Frank Stella a geometrikus absztrakciók mestere; Kenneth Noland a minimal art képviselője; Joseph Beuys a koncept art-ra ad példát; John Maybury videóképeket „mutat be”; Michael Ginsborg a gesztusfestészetet és a geometrikus absztrakciót ötvözte képein; John Walker az új vadak irányzatához tartozik; Colin Cina a dekor art-ban mozog otthonosan.

Podmaniczky Szilárd

■ Vita Szeged jövőjéről 16.

Mit ér a Maty-ér?

Az elmúlt év végén kérte a szegedi önkormányzat a kormányzattól, hogy kapná meg a szegedi repülőtér tulajdonjogát.

Nem kapta meg, ámbar kiderült, hogy azért nem, mert az illetékesek időközben fölértékelték. A másodosztályba került, mint regionális szerepkörű létesítmény.

Fontos tehát, de annyira nem, hogy fejlesztéséhez kormányzati pénzből lehetne reménykedni. Marad a koncessziós forma. Aminek összehozása pedig önkormányzati feladomány. Hát igen...

Ha nem is örömhír ez, de legalább világos beszéd. A repülőtér nem lehet eladni és lakásokat sem lehet itt építeni, mint ahogyan ezt a még mindig érvényben lévő ősrégi rendezési terv ajánlja...

Mi legyen a következő lépés? A bökkenő ugyanis az, hogy a repülőtér működése önmagában nem valami nagy üzlet. A repülőtér haszna az, hogy van. A repülőtér a fejlett országok tapasztalata szerint inkább afféle belépőjegy a gazdasági fejlődéshez. A tényleges előny az üzletembereké és a fejlett technológiát alkalmazó vállalatoké, akik szeretik dolgozni gyorsan és kényelmesen elintézni.

Amikor az elmúlt nyáron komoly külföldi hozzáértő vé-

leményét kérdeztem egy esetleges szegedi tudományos-technológiai park esélyeit illetően, ő visszakérdezett: „Repülőtér van-e a közvetlen közelben? És autópálya?” Csak ez után jött az egyetem!

Repülőtér tehát van, ámbar, valakinek fejleszteni kellene. Reméljük, autópálya is lesz hamarosan. De közelben van a vasút és egy alig használt folyami kikötő. „Uram, ez olyan fantasztikus terület, amit elrontani sem lehet” – kiáltott föl a külföldi szakértő, amikor körbe pillantott az evezőspálya tornyából.

Nos, majd meglátjuk. Arról a térségről van szó, amit közönségesen Maty-érnek hívunk. Van egy ötezer hektár és nagyon komoly érték. Am ez az érték megsokszorozható, ha ésszerűen gazdálkodunk vele a jövőben.

Az első fél lépés megtörtént. A szegedi önkormányzat Városfejlesztési Bizottságának kezdeményezésére a vízügyi igazgatóság tervezőcsoportja elkészítette a területhasznosítás koncepcióját. Az előzetes szó használata mindenképpen indokolt, hiszen a terv jócskán tartalmaz föltételezéseket. Afféle lehetőségletárnak is nevezhetnénk. Arra azonban mindegyképpen alkalmas, hogy az érintett önkormányzatok meghozzák a kiindulási döntéseket.

A javaslatok között máris vannak olyanok, melyek sarokpontnak tekinthetők. A tervezés tisztázta például a repülőtér körül kialakítandó védett területek körvonalát, figyelemmel az új követelményekre. Megállapította, hogy milyen fejlesztési következményekkel jár, ha a kamionok hamarosan Dorozsmán szállnak vonatra. Nagy vonalakban tisztázódtak azok a vízrendezési kérdések is, amit az autópálya-építés során amúgy is meg kell oldani. Olyan kialakítást helyez kilátásba, amely egy páratlan tófüzér létrehozását eredményezné és ezzel egy teljesen új turisztikai értékkel gazdagítaná a térséget. Olyannal, amire már érdemes szabadidőparkot, sőt igényes lakóterületet szervezni.

Visszatérve a tudományos-technológiai parkhoz, kedvező adottságok kezdenek kirajzolódni, beleértve a nélkülözhetetlen tájrendezést is. Igaz, hogy egy ilyen létesítményhez még sok minden másra is szükség van. Fejlett műszaki infrastruktúrára például. Olyan telefoniára, az optikai kábelek olyan hálózatára, amely képes sok ezer személyi számítógépet összekapcsolni egymással és a műholdakhoz keresztül elérhető adatbázissal. Bizony igen-igen sokba kerülne mindez. Viszont több ezer új mun-

kahelyet teremtené és hozzá tisztességgel profitot.

A terv itt kínál alkalmas helyet a szegedi nemzetközi vásárnak, amely már régen kinőtte a Mars teret. A meglévő – egyébként kiváló – evezőspályát be kellene fejezni és el kellene látni mindazzal, amit a rendszeres használat, az edzés és a versenysport igényel. Közélemben lehetne elhelyezni azt a nagy sport- és szabadidő-területet, amire a városnak és környékének már régóta szüksége volna. És persze, nem utolsósorban helyet biztosít a terv a repülőtér háttérét képező raktáraknak és kiszolgáló-leté-
sítmenyeknek.

Hogy valójában mit ér a Maty-ér, ma még nem tudható. A munka neheze még hátra van.

A tervezést még folytatni kell és az ajánlatokkal meg kell jelenni a nemzetközi piacon is. Lássuk, hogyan reagál.

Ami azonban lényeges: az érintett önkormányzatoknak nem csupán együtt kell működni, de együtt is kell dolgozni. Tekintet nélkül a köz-
igazgatási határookra.

Eltávolodtunk a repülőtér-től? Aligha. Hiszen éppen az itt vázolt lehetőségekből kell majd megkísérelni összeállítani azokat a befektetési csomagokat, amelyek meghozhatják a pénzt a repülőtér fejlesztéséhez.

A lecke újszerű és bonyolult. Célratörést és nagy kitartást igényel, hiszen esetleg tíz-tizenöt évet is igénybe vehet. Ezért kell már holnap belevágni.

Borvendég Béla,
a VKM Bizottság elnöke

■ Csak kevesen panaszkodnak Nincs köd a gázzámlák körül!

Még decemberben, az általános forgalmi adó tervezett bevezetése idején történt, hogy el kellett oszlatnunk néhány félreértést a januárban esedékes gázzámlákat illetően. Sokan nem tudták, hogy az áfa csak a januári fogyasztást terheli. Azóta viszont mások azt kifogásolták, hogy a leolvasók indokolatlanul „fölkerekítik” a gázóra által mutatott értéket, azaz „megbecsülik” a hónap végéig várhatóan elhasznált gázmennyiséget, többletfizetésre kényszerítve ezzel a fogyasztókat.

Megkérdeztük dr. Móczó Istvánnét, a Dégáz gazdasági igazgatóját, mi igaz ezekből a hírekből.

■ Gyakorlati a számlapanaszok?

– Mostanában nagyobb fogyasztói reklamációknak nem volt. Decemberben még sokan jelentkeztek a forgalmi adótól való félelmükben, de aztán ezek a hullámok is elültek, fogyasztóink megértették, hogy nem számolunk jogtalanul, idő előtt áfát. A január 1-je és 22-e között leolvasott fogyasztásért még nem kell forgalmi adót fizetni, csak a februárban fölrít mennyiség után.

■ Csakugyan „kerekíté-
nek” néha a leolvasók?

– Szó sincs ilyesmiről. Legfőképpen az fordulhat elő, hogy a beszedő téved, elnézi az óraállást, vagy a fogyasztó által bemondott, vagy az ajtóra kiírt számot.

■ Ellenőrzni valaki a díjbeszedő-leolvasók munkáját?

– Szerelőink közül biztunk meg egy csoportot, amely rendszeresen járja a körzeteket, és megnézi, hogy a leolvasók valós adatokat írtak-e föl. Megjegyzem, hogy sok fogyasztónkhoz nagyon nehéz bejutni, mert napközben nincsenek otthon, az esti órákban pedig – különösen az idősebbek – nem engedik be őket a lakásba.

■ Megtörténhet mégis, hogy a fogyasztó „túlszámlázás” áldozata lesz?

– Kétszázötven beszedőnk dolgozik, lehetetlen azt állítani, hogy közülük soha, senki nem téved. Ha a mi hibánkból károsodik a fogyasztó, akkor viszszatérítjük a tévesen számlázott összeget, és annak kamatát. Hangsúlyozom: a hozzánk tartozó három megyében 320 ezer fogyasztónk van – közülük 52 ezer szegedi –, és Szegedről mindössze öt panaszos levelet kaptunk az utóbbi két hónapban.

Ny. P.